

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési díjak:

Egy évre ... 8 kor.
Fél évre ... 4 „
Negyed évre ... 2 „

→ Megjelenik minden szerdán. →

Felelős szerkesztő
és kiadótulajdonos:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fillér. Ajánlközásoknál, eladás vagy vé-
telnél minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszöri közlésű hirdetményeknél
→ mérsékelt díjak egyezség szerint. →

XV. évfolyam.

Szászsebes, 1911. február 8.

6. szám.

**Az előfizetésnek lehetőleg az 1911. év
junius végéig való rendezésére ismét fel-
kérjük tisztelt olvasóinkat!**

Ami nincs az emlékiratban.

(Folytatás.)

i) Irodai átalány.

Ismeretes dolog, hogy a védkerület önálló
őrzésével megbízott altisztek, erdőlegények és
segéderdőőrök irodai átalányban részesülnek,
melynek összege évi 4 koronában van meg-
állapítva.

Lehetséges, hogy ez a négy koronányi iro-
dai átalány évtizedekkel ezelőtt, tudniillik akkor,
amidőn az ennyiben meg lett szabva, teljesen
megfelelt a védkerületek önálló őrzésével meg-
bízott erdőőri személyzet akkori irodai szükség-
letének, de ma, amidőn a védelem és kezelés
minden ágánál az irodai munkák annyira meg-
szaporodtak, hogy azok az erdőőrnek otthon
tölthető idejét jórészen teljesen lefoglalják, se-
hogy sem fedezheti az azokkal járó kiadásokat.

Nem szabad ugyanis figyelmen kívül hagyni,
hogy az erdő őrzésével, a különféle kerületbeli
teendők felügyeletével és vezetésével megbízott
erdőőr a szorosan vett irodai munkáit jóformán
kizárólag csak az éjjeli órákban végezheti, te-
hát nem csak a szükséges papirost, tintát, tol-
lakat, írónokat, borítékokat stb. kell az irodai
átalányból beszerezni, hanem ennek terhére esik
még a munka végzéséhez szükséges világítás is,
mely az előbbieneknél is nagyobb kiadásokat
okoz.

Miután pedig sem jogosan, sem méltányo-
san nem lehet kívánni azt, hogy az erdészeti
védő és kezelő személyzet a magas kincstár ér-
dekében tett bármely kiadást az amugy is elég

szüksösen megszabott fizetéséből pótolja, nem
csak méltányosnak, hanem teljesen jogosnak is
tartjuk azt a kérésünket, hogy az irodai átalány
legalább évi 10—12 koronában állapíttassék meg.

A javadalmazásunknál fennálló sérelmeket
ezzel kimerítettük volna, legyen azonban meg-
engedve röviden azokra a panaszokra és sérel-
mekre kiterjeszkednünk, amelyek mint az állami
költségvetéstől függetlenek, egyszerűen rendeleti
uton is orvosolhatók.

Az ember életében gyakran megesik, hogy
a viszonyok megrosszabbodnak s ilyenkor gyors
segítségre van szükség.

Ilyen rosszabbodás nem ritkaság az erdészeti
altisztek életében, akiknek anyagi helyzete
egyébként sem valami fényes. Háziállatok
beszerzése vagy a meglévők elpusztulása, a csa-
ládban előforduló betegségek olyan szorult hely-
zetbe sodorják az erdészeti altisztet, hogy akar-
va-nemakarva kölcsönhöz kénytelen folyamodni.
Ilyen kényszerhelyzetbe jutnak minden évben az
olyanok, kik a városoktól, falvaktól, szóval az
élelmi cikkek beszerzési forrásaitól távol eső
védkerületekben szolgálnak s így csak ritkán
juthatván ezekhez, egyszerre hosszabb időre való
szükségletüket kénytelenek beszerezni, a mire
kivált a téli idény beállta előtt van szükségük,
annál inkább, mert a tél beálltával hónapokon
át teljesen el vannak zárva a világtól.

Bankoknál, takarékpénztáraknál s más ide-
geneknél a kölcsön felvétele nagy akadályokba
ütközik, mert személyi hitelt ezek vagy egyálta-
lánban nem, vagy csak csak a legkritkább eset-
ben nyújtanak, de ezt azután busásan meg is
kell fizetni kamatokban.

Ilyen helyzeteken segitendő, a magas kincs-
tár megengedte az ugynevezett fizetési előlegek

nyújtását, melyek összege a két- s legjobb esetben a három havi fizetéssel felérő összeget meg nem haladhatja s míg az előbbinek utalványozására a hivatalfőnök van feljogosítva, az utóbbit már csak a magas minisztérium engedélyezheti.

Az ilyen fizetési előlegeket írásban kell kérni s nem ritkán nagyobb összegekbe kerülő orvosi vagy hatósági bizonyítványokkal támogatni s így ha ehhez még a kérvényre és a nyugtára szükséges bélyegek árát is hozzászámítjuk, a kisebb javadalmazású altisztek ebbeli kiadásai gyakran a csekély előleg uzsora kamatját is eléri.

Az altiszt közvetlen előljárója, valamint annak hivatalfőnöke rendszerint jól vannak tájékozódva a kérelmező családi és vagyoni viszonyairól s így mindig képesek mérlegelni azt, hogy az illető reá van-e utalva a kért fizetési előlegre s így szerény véleményünk szerint teljesen fölösleges a kérvénynek okmányokkal való támogatását kívánni s így a különben is szűkösi anyagi helyzetben levőnek kiadásait fokozni s ezért óhajtható, hogy a fizetési előlegek egyszerű, de megfelelő indokolást tartalmazó kérvényekre engedélyeztessenek. Elég baj az annak, aki fizetési előlegre szorul, mert ennek visszafizetését egy hosszú éven át kell megsínylenie, addig ugyanis, a meddig az előleg fedezésére és törlesztésére szolgáló havi levonások tartanak.

De ez még hagyján lenne, mert utóvégre egyéni felfogás dolga, hogy bárki is többet vagy

kevesebbet hisz a saját személyes tapasztalatainak, mint az írásbeli bizonyítékoknak, amelyek egyébként is nem ritkán mesterkéltek, mert hiszen általánosan ismert tény, hogy például orvosi bizonyítványhoz jutni manapság még a teljesen egészséges embernek sem valami nehéz dolog.

Sérelmesebb ennél az a szokásban lévő gyakorlat, hogy a felvett fizetési előlegről szóló nyugtára az összegnek megfelelő bélyeget kell ragasztani, míg ezzel szemben az előleg visszafizetésére szolgáló levont összegek a fizetési nyugta bélyegét semmiképp sem befolyásolják, hanem azt éppen úgy kell a fizetés egész összege után leróni, mintha semmiféle levonás nem terhelne. Nyilvánvaló tehát, hogy ilyen módon egy és ugyanazon összeg után a bélyegdíj kétszeresen lesz leróva, tehát egy rókáról két bőr lehuzva. Nem ösmerjük ugyan az erre vonatkozó határozatokat, de ha ilyenek vannak, akkor ideje lenne azoknak hatályon kívül való helyezése mellett a felveendő fizetési előleg nyugtájának bélyegmentességét szabályrendeletileg kimondani.

(Folyt. köv.)

Helyreigazítás.

A következő levelet vettük:

Tisztelt szerkesztőség!

Kérem, tartsák erkölcsi kötelességüknek az Erdészeti Ujságban közzétenni ugyanezen lap folyó évi 4-ik számában közleményére vonatkozólag a következőket:

T Á R C A.

Deák Ferenc és a haramiák.

Az újpesti rablótámadás ötletéből föllevenítjük azt a híres történetet, mikor Oszterhueber Józsefet és sógorát, Deák Ferencet 1863. pünkösdi szombatján Hajnal János, a híres somogyi betyár Pusztaszent-Lászlón kirabolta. Az esetet maga Deák Ferenc így beszélte el másnap a főispánnak:

Késő estig künn voltam az udvaron s csak midőn a levegőt hűsülni éreztem, jövék ide az ülőszobába. Alig ülök itt néhány percig, este nyolc óra tájban, látom, hogy az ablak alatt néhány pandurféle ember áll meg, két helybeli parasztgazda kíséretében. Mindjárt rá hallom, a mint valaki a folyosón erős, durva hangon kérdi a szobaleánytól:

— Itthon az uraság?

— Nincs itthon, Tófejre van, de mindjárt megjön. De a Deák uraság benn van a vendégszobában.

— Hol?

— Ott benn, abban a szobában.

— Ki hát az a Deák uraság?

— Az a házi uraság sógora.

— Az? Hát vezessen hozzá.

Erre fölnyílik az ajtó és belép két ember, pandurruhában. Első pillanatra rájuk lehetett ismerni, hogy rablók. Tekintetük, magatartásuk és minden mozdulatuk utonállóra vallott. Az első közülök parancsolóan szólt amannak:

— Kulics, ide állj és huzd föl a fegyvert! Ha ez az ur itt megmozdul, lödd föbe rögtön.

A semmirevaló gonosz szót fogadott, két lépésnyire pozitúrába tette magát s fegyverét fölhuzva a fejemnek szegezte. Ha csak véletlenül is megmozdulok vagy a rabló fegyvere véletlenül elsül, egy perc alatt végem.

Ültem ott hidegvérrel és rettegve gondoltam szegény sógoromra. Az első rabló közelebb lépve hozzám, azt kérde:

— Hát maga az a híres Deák Ferenc, a kit mindenki emleget?

— Deák Ferenc én vagyok; de híres-e, nem tudom.

Felháborodással utasítom vissza lapjának izléstelen s egyenetlenséget szító önző támadását, mely a „Kifacsart citrom” cikkbe van félcelve. Érdemlegesen az illetékes helyeken válaszolok. Eledig agitációs érdemeit nagyra becsültem s most kénytelen vagyok illusióit elhessegetni, mert sajnos, brutalitással ma már nem lehet ceruzát sem hegyezni.

Mindazt, a mit eddig az erdészeti altisztek érdekében önzetlenül végeztem, felkérés és megbízás folytán tettem. Ugy a congressus elnöksége, mint a besztecebányai központ írásbeli fölkérései s megbízásai nálam vannak.

Személyeskedni nem akarok, magam most már bizony tevékeny s alapos munkámat e téren fölfüggesztem. Vessenek arra, ki a konkolyt hinti már kezdetben is.

A „Zólyomvármegyei Hirlap” azon közlése, hogy a congressus bizott meg, téves s én arról nem tehetek, hogy Podhradszky Emil szerkesztő téves forrásból merít.

Csodálom, hogy nem veszi észre a „Zólyomvármegyei Hirlap” melléktendenciáját, mely szintén önzőn haza beszél, pedig nem szabad e kérdést üzleti vagy önző célok, magánérdekek szempontjából nézni.

Nem bánom, akárkit biznak is meg Uraim, addig nem boldogulnak, míg budapesti titkárságuk s budapesti szerkesztőjük nincs! Ezt föntartom s ezt hangoztattam mindig! A hozzáértők előtt ez vitán kívül áll.

Kár, hogy Podhradszky szerkesztő már kifacsart citromnak tartja magát, különben legjobb volna őt megbizni evvel! Ezt komolyan mondom! Én csak a sikernek örülnék, mert komolyan s önzetlenül engedtem fölkéréseiknek s igazán akartam helyzetükön lendíteni.

Ha boldogulni akarnak, ne egyenetlenkedjenek, mert „concordia parvae res cerscunt, discordia maximae dilatabuntur”!

A szerkesztő urat meg kérem, kiméljen meg igaz-

tan s finomtan kitételeitől, mert akkor én is idéznék egy jó magyaros közmondást, melynek vezér-jegye: a korpa!

Tanuk:

dr. Siskovits László,
dr. Mezey Kornél.

Tisztelettel:

Hiadlovsky Valér,
tanárjelölt.

Kelt Budapesten 1911. január 29.

Ime, szemelött tartván a hirlapírói és emberi tisztességet, a legnagyobb készséggel s egész terjedelmében közöltük a fenti levelet s biztosíthatjuk a beküldő urat, hogy azt abban az esetben is megtettük volna, ha levelehez tanukat nem fáraszt és ha azt nem ajánlva, hanem csak egyszerűen adta volna is fel a postára.

Készséggel kinyilatkoztatjuk azt is, hogy Hiadlovsky Valér tanárjelölt arat sem személyében, sem cselekedetében sérteni nem volt szándékunkban, sőt hálásak vagyunk neki azért a fáradozásáért, a melyet az általunk éppen úgy, mint általa, önzetlenül szolgált ügy sikerének érdekében kifejtett, nem mulaszthatjuk el azonban levelének néhány kitételére megjegyzéseinket megtenni.

Nem tudjuk ugyanis megérteni, hogy neheztelt cikkünk mely kitételeiben találta a szemünkre lobbantott brutalitást, holott másfél évtizedet meghaladó hirlapírói pályánkon semmit sem igyekeztünk jobban kerülni mint éppen ezt, hanem ellenkezőleg, mindig a tapintatosság terén mozogtunk, soha sem tévesztve szem elől az illő udvariasságot.

Azt állítja továbbá levélíró ur, hogy a Zólyomvármegyei Hirlap ama közlése, mintha ő a congressus megbízásából járt volna el, téves, holott már előbb kijelentette, hogy részint a congressus elnökségének, részint a besztecebányai központnak megbízásából és meghívására cselekedett. Ez a két állítás így egymással szemközt állítva, ellentmondásnak látszik.

— No, én meg Hajnal János vagyok Somogy-megyéből, ha hallotta már hiremet.

— Nem biz én — feleltem neki.

— Nohát, most majd megismerkedünk! — mondta Hajnal kemény hangon. Maga a háziúr sógora? Mit csinál itt?

— Nyaralok. Közbe eszteergályos-munkával töltöm az időmet. Ezt az almát az asztalon is én faragtam — szóltam neki, csak hogy szóval tartsam. A rabló el is nézegette a faragványt.

A szobaleány ezenközben kisompolygott, a mit a rablók nem vettek észre s bemenvén a belső szobába, rémulve szólt Manci hugomhoz (Oszterhueber József nővéréhez):

— Ténsasszony, rablók vannak itt. Deák uraságot egy már feltűzött puskával őrsi.

Manci hugom ijedtében a hálósobájában lévő szubláda fiókjából rögtön szedte össze pénzét, vagy hatszáz forintot bankóban; de úgy ötvennyolc forintnyi aprópénzt, nem tudván félelmében megtalálni, ott hagyott. Amazzal azonban bement a hálósoba mellett lévő sötét szobába,

mit boldogult Klára nővérem is kézi spájznak használt. Ott Manci elrejté a pénzt, maga pedig egy sötét zugba huzta meg magát.

Eközben megjött sógorom, Oszterhueber József, a kit az egyik bandita (mint később megtudtam, négyen voltak) a vendégszobába bekisért. Hajnal erős zsinéggel összekötözte két kezét.

— No most elő a pénzzel, gyorsan előre!

S egyet lökvén sógoromon, előre tuszkolta; én pedig mondtam sógoromnak:

— Add át nekik honn lévő pénzedet Józsi, hadd menjenek aztán ezek a legények.

Sógorom erre bement az ebédlőbe, én pedig mozdatlanul ülve maradtam. De Hajnal odaszólt hozzám:

— Jöjjön az ur is velünk.

Társához fordulva pedig, így szólt:

— Kulics, a parancshoz tartsd magadat.

Ennek következtében Kulics, mellettem haladva, minden mozdatomat figyelemmel kísért. Így értünk be az ebédlőbe, hol a szobaleány remegve állott. Ennek megparancsolta a rabló, hogy gyújtson gyertyát, maga

Nem kifogásoltuk továbbá sohasem azt, hogy az egyesületnek Budapesten legyen képviselője, sőt ennél tovább mentünk, mert hiszen a congressuson is azt hangoztattuk, hogy az egyesület központjának Budapesten lenne a helye s szükségesnek is látjuk azt oda át-helyezni, de előbb meg kell bizonyosodnunk a felől, hogy vannak-e nekünk ott az egyesület vezetésére alkalmas embereink.

Ennek az egész kavarodásnak egyébként az volt az okozója, hogy a szövetség vezetősége a kérdéses gyűlést csak szűkebb körben, tehát a nélkül, hogy ennek idejét és tárgysorozatát akár a mi lapunkban, akár pedig az erdészeti és vadászati altisztek körében a minenkül még jobban elterjedt „Az Erdő” című lapban idejekorán közzétette volna, mert utóvégre is fontos és az egyesület életbevágó kérdéseinek tárgyalásánál módot és alkalmat kell nyújtani az érdeklődőknek az azokhoz való hozzászólásra.

A mi lapunknak ezen a téren való mellőzése minket méltán elkeserített, annyival inkább, mert a congressuson ki lett mondva, hogy addig, a míg az egyesületnek saját orgánuma nem lesz, az Erdészeti Ujság tekintendő az egyesület hivatalos közlönyének s így a vezetőség minden ténykedéséről ebben lenne köteles a nyilvánosságnak beszámolni. Tehetné és teheti ezt annál könnyebben, mert hiszen kinyilatkoztattuk, hogy az ilyen hivatalos közleményeket ingyen — tehát önzetlenül és nem üzleti célokból — fogjuk közölni.

És még egyet.

Annak, hogy mi sem konkolyt hinteni, sem pedig egyenetlenséget szítani nem akarunk, legfényesebb bizonyítéka az, hogy másfél évtizedet meghaladó időn át éppen ezzel ellenkezőleg folyton az egyetértés, az összetartás voltak jelszavaink s ezeket a szép eredményeket igyekeztünk mindig az erdészeti és vadászati altisztek szívébe

oltani s nem rajtunk mult, ha az nem olyan mértékben sikerült, mint a hogy azt mi óhajtottuk volna.

Azt hisszük, hogy ezzel már most befejeződött ez a kinos ügy s csak azt óhajtjuk, hogy ne legyen többé szükség a mostanihoz hasonló hirlapi csatározásokra.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Eleven sövények megmetszése.** Sok helyen a gyümölcsös- és konyhakertet eleven sövénykerítés szegélyezi. Ezek metszésére és tisztogatására időt kell szakítani, valamint a szükséges javítások megtételére. Február hóban még nincsen oly munkatorlódás, hogy ezt végeztetni ne lehetne, s így ha emberünk van rá, ne halasszuk tovább. A metszés nemcsak szépészeti szempontból kívánatos, hanem azért is, hogy a sövény sűrítessék, s nagyobb védelmet nyújtson a kert állat-ellenségeivel szemben. Ugyanitt megemlítem, hogy ha ősszel nem lett volna érkezésünk az ültetendő és pótlendő fák gödreinek kiásására, úgy annak most itt az ideje, hogy az ültetésig a levegő a kidobott földet átjárhassa.

* **Tigrisfogás zenével.** A hollandusok rosszabb vadászok, mint az angolok, aminek következtében Jáva szigetén, Szumatrán és az indiai hollandi birtokokon a tigris számban nem csökken, míg Bengáliában és Brit-Indiában a tigrisiket lassan kiirtják. Jáva szigetén a soerakarti fejedelem kratonja részére évenként négy eleven tigrist fognak és ebből a célból nagy vermeket ásnak, amelyekbe eleven bárányokat tesznek. A vermeket azután a manga- és a gummifa leveleivel letakarják és most már csak arról van szó, hogy a tigrist valahogy odacsalják és az ott a verembe, az ugynevezett „kampong”-ba essék. E célból a benszülöttek a kampong közelében nemzeti hangszerükön, a „gambelong”-on egy kis hangversenyt rendeznek. A tigris ösztönszerűleg követi ennek a

pedig az ablakdeszkákat tette be. Aztán a másik szobába akarván menni, midőn annak ajtaját zárva találtuk, megparancsoltuk a szobaleánynak, hogy nyissa föl.

— Nem tudom, — felelte — a ténsasszony be-zárta.

Hajnal nekivetette vállát az ajtónak s az recsegeve nyílt föl előttünk. Belépve a sógorom nappalijába, a rabló körülnézett és senkit se látván, kérdé:

— Hát az öreg mama hova lett? Hová ment innét?

Sógorom félvén, hogy a rabló ingerültebb lesz, bekiáltott testvéréhez:

— Manci hugom, nyisd ki az ajtót.

Szegény Manci hugom mukkanni sem mert, annál kevésbé az ajtót fölnyitni. Hajnal ennek az ajtónak is nekivetette hátát és kifeszítette. Az égő gyertyát kezébe véve, besietett a sötét szobába, honnét a sötét zugból elővezette Mancit s a míg vonszolta kifelé, egyre kiabált neki:

— Csak ki vele, mama, ki vele. És elő a turó, vaj és majorság árával is!

— Ott van a subláda fiókjában.

— Csak elő kell keresni — parancsolá Hajnal, miközben ismét sógoromhoz fordulva kérdé: Nos öreg, hol a pénz?

— Itt az asztalfiókban — felelte sógorom s felém fordulva szólt: Nyisd ki, édes Ferkó és vedd ki a nagy számadó könyvem, abban van a pénzem.

A könyvet elővéve, Hajnal kapzsian elkapta tőlem, de lapozni kezdvén benne, nem találta a pénzt. Dühösen visszafordult:

— Hiszen itt nincs pénz. Hol a pénze? Villogó szemmel körülnézett a szobában s fölkapva a kályha melletti juhbélyegző-vasat, erősen rásujtott vele sógorom vállára. Sógorom hozzám fordulva, kérő hangon mondá:

— Ugyan, nézd meg Ferkó azt a könyvet, ott van a pénzem a lapok közt.

Én egyet fordítván a lapok közt, ott találtam mindjárt három százast. Ezeket Hajnal rögtön zsebre tette s azt mondván: „Ez nem elég!” elrántotta tőlem a könyvet s elkezdte maga lapozni. Csakhamar a többi benne levő bankópénzt is, összesen ezer forintot, megtalálta és elvette.

hangszernek melancholikus hangjait, mert tudja, hogy már igen sok a zenetől álmódzásba ringatott jávai lett neki könnyen szerzett prédájává. Ez egyszer azonban a gambelongon játszó jávai óvatos és a „katsi“, „az emberiség ellensége“ nem jut prédához, hanem maga lesz azzá, amikor gyanutlanul rálép a nagy gummilevelekkel befödött verembe és belezuhan. Mikorra a tigris a veremben elhelyezett birkákkal éhségét csillapította, egy erős bambusz-ketrecet bocsátanak a verembe, amelybe betelerlik és azután diadalmasan elviszik a soerakartai soesvehoevan kratonjába. — A „katsi“-val szemben, — mondja a jávai — a gambelong a fegyverem.

* **Oltógalyak szedése.** Gyümölcsösünkben, a mennyiben az időjárás megengedi, az oltógalyakat ilyenkor meg kell szedetni. Ha azonban az idő fagyos, úgy a gallyszedéskor nem szabad pusztá kézzel a vesszőket érinteni, mert a kéz melege után a külső fagyos hideg, a gally ártalmára volna. Ennek elkerülése céljából keztyűs kézzel dolgoztassunk. A hernyózást most se feledjük el, mert ha már végeztettünk is, olyan hernyófészket, mely előzőleg elkerülte figyelmünket, mindig fogunk a fákon találni. Száraz gallyakat szedessük, hogy annál kevesebb dolog legyen e munkák végzésével akkor, a midőn a veteményezésnek, ültetésnek stb. ideje elérkezik.

* **Állatok megáldása.** A pápai állam idején Rómában a legérdekesebb vallási szertartások egyike a háziállatok ünnepélyes megáldása volt, ami mindenkor január 17-én, Szent Antal-napján történt a mai via Carlo Alberto keleti oldalán állott Szent Antal temploma előtt. A patriciusok, a kik között a Doriák és a Piombino hercegek álltak első helyen, egész istállóikat küldték a megáldási ünnepélyre, úgy hogy gyakran harminc-negyven lovat is hajtattott oda egy-egy tulajdonos a hozzátartozó kocsikkal együtt. A lovakon diszes szerszám volt és tarka öltözetű lovászok hajtották. A kocsisok gyakran versenyre

keltek, hogy melyikük tudja ügyesebben hajtani a lovait. Maga a pápa is elküldte az ünnepségre a lovait és azonkívül a pápai lovasság és a tűzoltók a fecskendők elé fogott lovakkal is megjelentek. Grandiózus képet nyújtott ilyenkor a templomelőtti tér. Mialatt azután a Szent Antal-templom plébánosa megáldotta a lovakat, a templomszolgák adományokat gyűjtöttek Szent Antal részére. A háziállatok megáldásának szertartását Rómában még ma is megtartják, de ez már csak az árnyéka a réginek, amelynek a pápai állam megszűntével szintén vége szakadt.

Szerkesztői és kiadói posta.

Balogh Kálmán urnak. Legpontosabb előfizetőink egyikének nincs mit megbocsátanunk. Ha az elmúlt 16 évben minden olvasónk ilyen pontatlán lett volna, nem nyíltak volna annyiszor panasza ajkaink. Üdvözlét! — **Vaskovits Béla urnak.** A 4 koronát köszönettel nyugtázzuk. — **Jankó Pál urnak.** Zsebnaptárt 6 K 45 f. előleges beküldése vagy utánvét mellett az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatala küld. (Budapest, V. Alkotmány-utca 6.) Erről külön levelezőlapon is értesítettük. — **Vierl Jenő urnak.** A 2 koronát, mellyel április végéig van előfizetve, megkaptuk. — **Bezzeg Zoltán urnak.** Bizony már régen kellett volna valamennyi kartársnak lapunk közé csoportosulnia, de sajnos, még nagyon sokan vannak, akik nem is tudnak — és talán még többen, akik nem akarnak tudni róla. Az Ön vidékén is számosan vannak, akik ebbe a hibába estek. Szíveskedjék őket egy kicsit buzdítani. Az újév óta megjelent számokat — természetesen a kívánt utánvételezés mellőzésével — elküldtük. — **Maár Károly urnak.** Igen, április végéig. — **Kozlik Ignác urnak.** Ha körülményeim — t. i. a vagyoniak — megengedik, husvétkor fel szándékozom menni Bányára rokonaim látogatására. Akkor okvetlenül értesíteni foglak. — **Köteles Ferenc urnak. Sítér.** A 4 koronát köszönettel vettük.

HIRDETMÉNYEK.

Pályázat erdőőri állásra.

A kegyestanítórend uradalmában (Somogy-m.) Szentmiklós pusztá lakhelylyel, esetleges változások vagy

— Hát az arany- és ezüst-pénz merre van, öreg ur?
— Arany- és ezüst-pénzem nincs, de hol is volna?
— Hol? Hát a padló alá van rejtve. Itt keli annak valahol lenni.

— Uram bocsá — szólt erre Mancsi hugom. Ugyan ki mondta ezt?

— Eb kérdi — felelt erre Hajnal és ismét sógoromhoz fordult s ütni kezdte a bélyegző-vassal, folyvást az arany- és ezüst-pénzt követelve, mert — ugymond — ő hallotta, hogy az itt sok van.

— Az effélét — mondom én — az ember azonnal beadja a takarékpénztárba.

— Igen ám, de másféle pénzének is többnek kell ám lenni, mert úgy hallottam, hogy most adta el a gyapjút és a gabonát, hát annak az ára hol van?

— A gyapju árát még nem vettem föl, — felelte sógorom — a gabona árából pedig már mindenféle kiadásokat tettem; a boraim még mind a pincében vannak.

— Lásza, — szóltam én — ilyenfajta uri ember nem hagyja magát veretni. Sógorom egyszerre előadta minden pénzét, mit zaklatják hát?

— Igaza van, Deák ur. De hát ezüstféle, kanál, kés, gyertyatartó és több ilyenféle mégis csak van itt? Hol van?

Szóltunk a szobalánynak, a ki kinyitotta az ezüstös almáriumot, honnan Hajnal mindent kiszedett.

Majd megint sógoromhoz fordult s kezdte ismét a többi pénzért zaklatni, mire én, hogy figyelmét sógoromtól elvonjam, ezt mondtam neki:

— No, jöjjön csak, én is odaadom a pénzemet.

Bementünk az én szobámba, a hol Hajnal körül nézve, meglátja az én ládámat. Ruháimat darabonként kiraktam eléje, de ő így szólt:

— Hagyja csak, ez ugysem nekünk való. De egy bőrtok tűnő szemébe, ismét hevesen kérdé: Hát ebben mi van?

— Ebben egy értékes aranytoll van.

— Hát ez mire való? Lehet ezzel írni?

— Lehet, de nem szoktak; én sem irok vele. Igen kedves emlék ez előttem, melyet Batthyány Lajosné grófné ajándékozott nekem.

áthelyezések fentartásával, egy erdőőri állás betöltendő lévén, pályázni kívánók felhivatnak, hogy szakvizsgálati és eddigi szolgálatukat igazoló bizonyítványaik, valamint életkorukat feltüntető anyakönyvi kivonattal felszerelt kérvényeiket nagyságos és főtitkarendő dr. Vámos Károly uradalmi jószágkormányzó urhoz intézve az uradalom főerdései hivatalához Somogytászárra, legkésőbb február 28-ig küldjék be. Javadalom: Természetbeni lakás, 200 K készpénz, 5 q buza, 10 q elegyes vagy rozs, 10 ürm³ hasáb- és 8 ürm³ ágtüzifa, 2000 □-öl tengeriföld, 100 □-öl kerti föld, 100 □-öl kenderföld, 400 □-öl rét, 1 darab tehén, 1 darab növendékmarha, 2 göbe és 4 süldősertés legeltetése, 3 q szalma és 23 kg. konyhasó. Az állás folyó évi április 24-én foglalandó el. Somogytászar, 1911. évi január hó 4-én.

Ódor Ignác,
uradalmi főerdész.

1—5

Ajánlkozás.

Vadőri vagy erdőlegényi állást keres egy 27 éves, evang. vallású, nőtlen fiatalember, ki több éven át teljesített már vadőri szolgálatot, gyermekéveit fácán neveléssel töltötte, földmérésben, faméretezésben jártas. Az állást azonnal elfoglalhatja. Szíves ajánlatok az alábbi címre küldendők.

iff. Takács János
Ötvös-Kőnyi (Somogy-m.)

114/1911. ügyszám.

P á l y á z a t.

A tótsóvári m. kir. erdőhivatal kerületében egy I. oszt. altiszt (főerdőőri), előléptetés esetén egy II. oszt. altiszt (erdőőri), illetve egy I. oszt. erdőlegényi vagy segéd-erdőőri, esetleg egy II. oszt. erdőlegényi vagy segéd-erdőőri állásra állományszerű illetményekkel pályázat nyitattik. Az ezen állásokra pályázók felhivatnak, hogy az 1878. évi XXXI. t.-c. 37. §-ában követelt szakképzettségüket, az államerdészeti szolgálatba újonnan belépők ezen felül még ép és erős testalkatukat, különösen jó látó-, beszélő- és hallóképeségüket kincstári erdészeti orvos, vagy megyei főorvos, vagy pedig m. kir. honvédtörzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, valamint élet-

korukról és illetőségükről, eddigi alkalmaztatásukról, nyelvismeretükről, katonai kötelezettségükről szóló bizonyítványokkal felszerelt és sajátkezűleg írt kérvényüket előljáró hatóságuk, eddigi állami szolgálatba még nem állók pedig az illetékes politikai hatóságuk útján folyó évi február hó 15-én a tótsóvári m. kir. erdőhivatalhoz nyújtják be. Tótsóvár, 1911. évi január hó 7-én.

Állást keres

6—10

nőtlen, róm. kath. vallású, kitűnő bizonyítványokkal rendelkező fiatalember, ki a görgényszentimrei m. kir. erdőőri szakiskolát 1907. évben dicséretes eredménnyel végezte, a magyar és német nyelvet szóban és írásban birja, a tót nyelvet tisztán beszéli.

Vállalkozik kisebb erdőbirtok önálló kezelésére.

Legjobban szeretne olyan álláshoz jutni, a mely neki a családalapítást lehetővé tenné. Igényei szerények. Tekintettel arra, hogy most tényleges katonai szolgálatot teljesít, az állást csak 1911. május 1-én, esetleg szeptember 15-én foglalhatná el.

Utiköltség felének megtérítése mellett kész személyesen is bemutatkozni.

Címét az Erdészeti Ujság szerkesztősége közli.

2—5

Kitűnő

szakiskolai és szakvizsgai bizonyítvánnyal rendelkező egyén az erdészethetnél megfelelő állást keres.

Szíves ajánlatok az alábbi címre küldendők:

Bartha Károly
Nagyvárad, (Szőlőhegy.)

3—12

Állást keres

nős, családost, 34 éves, róm. kath. vallású szakvizsgázott erdőaltiszt, erőteljes, erélyes férfi, ki most is egy nagy uradalomban mintegy 5000 kat. hold erdőbirtok önálló kezelésével van megbízva. Ért az erdő okszerű kezeléséhez, faiskolák és csemetekertek beállításához és gondozásához, a vadak tenyésztéséhez, nyulaknak, fácánoknak, foglyoknak hálóval való befogásához. Igényei szerények. Az állást 1911. évi április hó 1-én foglalhatná el. Címe megtudható az *Erdészeti Ujság* szerkesztőségénél.

— Nohát, ezt csak tartsa meg, mi úgy se tudunk írni. Ugy-e, Kulics? — fordult társához.

— Nem ám, — felelt az zordon hangon.

Áadtam neki pénzem: százharminc forintot bankóban; egy néhány forint aprópénz is volt nálam, de erre azt mondotta:

— Azt csak hagyja, ugyanis kell majd magának utiköltségre, ha visszamegy Pestre.

Vigyék el, csak a János sógoromnak hagyjanak békét.

Erre eltette azt is. Mikor pedig az éjjeli szekrényen egy kis üveget megpillantott s én megmondtam, hogy fogfájás ellen való cseppek vannak benne és hogy hogyan kell használni, zsebre tette, azután vállamra ütve, így szólt:

— Maga hát becsületes ember, Deák ur. — Kezét nyújtotta, el kellett fogadnom. Megrázta és így szólt: — Nem hiába emlegetik mindenütt, hát én sem felejttem el jószágát.

Azután Mancsi hugomat szólítá föl pénzeért, melyet az időközben a subládából előszedegetett. Megelégedett az odanyújtott ötvennyolc forinttal, mert Mancsi azt mondta,

hogy a többi kiadta. Azután sógoromhoz fordulva, annak aranyóráját láncostul és pecsétnyomó gyűrűjét vette el s odaadta Kulicsnak. Majd az enyémre pillantott, de mikor kijelentettem, hogy régi emlékem, meghagyta nálam. Azután rátekinve a maga órájára, fölszólalt:

— Micsoda? Már éjjel után jár az idő? Nincs mit késni. Kulics, te itt maradsz, én majd rendbe hozok mindent. — Kiment, de tíz perc múlva visszatért: — Na most, ha kedves az életük, egy óra előtt innét ki ne mozduljanak és keresésünkre senkit se küldjenek. — Ezzel kiment társával együtt az udvarra, honnét a tovarobogó kocsí zöreje tudatta velünk távozásukat. Én szegény sógorom kezét szabadítottam föl, azután kimentünk az udvarra, ahol a cselédséget a cselédszobába bezárva találtuk. Ezeket két másik, pandurruhába öltözött zsvány tartotta puskájával féken.

— Magam se tudom, hogy birtam ezt ki, — végezte Deák, — csakis nyugalmammal hathattam rájuk; de ha még egyszer megismétlődnék ez a jelenet, rágon-dolva annak borzalmára, azt hiszem, képtelen volnék megtartani hidegvéremet.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNÉVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítva 1847.

János
Brauroweller
Szeged.

es kir. bizálatagosa
Ca. főtáblója
és mérés, és mérő-
ingereknek
a reményben
a stb.

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve, javítások pontosan eszközöltek.

Faragó Béla

magpergető intézete ZALAEGERSZEGEN

most bocsátotta ki erdei- és gyümölcsfa csemetékre vonatkozó gazdag tartalmu árjegyzékét, melyet kívánatra portómentesen küld. — A magárjegyzék a :- jövő hóban fog megjelenni. :-

Tilalmi és jelző táblákat

szép kivitelben, jutányos ár mellett szállít
özv. Winkler Gusztávné, Szászsebes. 7-12

Férfiak!

aggok is, kik idegességüket, tehetetlenségüket (Inpotentia), szélhűdésüket, hugycsőfolyásukat, kösvényüket, éjjeli magömlést, elhízást, igen korai magömlést, hátgerinc fojást stb. természetes uton, gyógyszerek, villamos, maszirozás nélkül gyógyítani akarják, kérjenek ismertető röpiratot ingyen.

Levélbélyeg csatolandó.

5-5

KLEIN J., Szászsebes.

Egyedüli ferlachi gyártmány!

A bel- és külföldi gyártmányok közti versenyen a legelső díjat nyerte el. — Arany érem:

===== Páris 1906. 46 remekelés. =====

OGRIS MARKUS Ferlach, Karinthia

—|| fegyvergyár és (prácios) puskaműves. ||—

Szállít elsőrangú bármily rendszerű vadász- és céllövőfegyvereket legjobb és legpontosabb kivitelben. Különlegesség nagyon könnyű Drilling-fegyverekben Súlyuk 2-8—3 kg. Browning-féle serétes ismétlő-

* * * * * fegyver 210 K gyári árban. * * * * *

Egy Mannlicher Schönauer ismétlő kurtály 9-7 mm. és 9 mm. öbű, 400 lépésig, jótállás mellett, a
===== legpontosabban belőve, ára 190 K. =====

Egy Mannlicher Excelsior ismétlő kurtály 11-5 mm. öbű, acélköpenyburkolatu és legerősebb a füst-nélküli lőpor töltés használatára, a legpontosabban belőve, egész hossza 101 cm., súlya 2-5 kg., nagy kezdő sebességgel és a legerősebb átütő erővel, nagy vad lövésére igen alkalmas, ára 190 K.

Egy Mannlicher ismétlő kurtály 95-ös minta, 8 mm. öbű, 140 K.

Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Magyar levelezés.

A nagymélt. földmivelésügyi
== m. kir. Ministerium ==

70.542. sz. magas rendeletével
az erdőigazgatóságoknak ajánlja

Tiller Mór és Társa

magyar kir. udvari szállítók orsz. központi egyenruhaáruházát,

BUDAPEST, IV. Váci-utca 35.

*Erdőtisztviselői, altiszti és szolgálai egyenruhák, vadász- és sport-öltönyök, egyes egyenruha-
darabok* jutányos beszerzésére, kitűnő mesteri szabás és izlésteljes kiállításban.

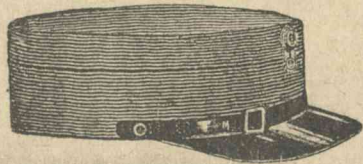
Saját készítményű *fehéreneműek, harisnyák*, továbbá mindennemű *ruhaszövetek, fegyverek,*
== *töltények* és mindenféle *felszerelési cikkek* nagy választékban. ==

Polgári ruhák a legjobb magyar és angol szövetekből elegáns szabás, legjobb kiállításban.

Hivatalos megrendeléseknél *részfizetési kedvezményben* is részesítjük t. vevőinket.

Nagyobb megrendelés esetén kívánatra *saját költségünkre* kiküldjük egyik szabásunkat mértékvétel céljából.

Részletes, nagy árjegyzékünket és szövetmintákat kívánatra ingyen és bérmentve küldünk
és vevőink kényelmére bármely cikket beszerzünk.

Legrégibb és legnagyobb egyenruhatelep.

Faragó Béla

Cs. és kir. udvari szállító

ZALAEGERSZEG

Magyar magpergető gyára
erdészeti csemete-telepei

Ajánl saját magpergetőjében termelt legmagasabb csiraképességű

tűlevelű magvakat, ^{kitűnő} ^{minőségű} **lombfa magvakat,**

kocsányos és kocsánytalan tölgymakkot, fűmagva-
kat, répa, here és más gazdasági magvakat,

saját telepein nevelt, kitűnően fejlődött, erdősítési célokra alkalmas

tű- és lomblevelű csemeték,

gyümölcsfákat, válogatott fajokban diszfenyőket, sorfákat,

== élősövény-csemetéket. ==

Alkalmi vétel:

Több millió tölgycsemete 20—150 cm. magas

50.000 drb. diszbokor 1½—3 m. „

20.000 „ diszfenyő 1½—3 „ „